

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
În străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Vorbă răspicată

Limpede și pe față așa cum îl place și e în firea și năvavul Românului, a vorbit în săptămâna trecută dl general Ion Antonescu la București. Cuvintele pe care le-a rostit domnia sa au fost pentru toți același care au vrut să audă și să înțeleagă, cuvinte răspiccate pline de hotărâre și bărbăție. A spus deschis și pe față, care este părerea domniei sale și a întregului popor românesc față de soarta grea a țării noastre, față de nedreptatea ce i-s-a făcut prin elintirea silnică și nefirească a granițelor și față de suferințele pe care le îndură frații noștri din țara robită.

Noi vom lupta însă pentru drepturile noastre. Vrem ca să se facă dreptate neamului românesc, să se facă odată zid și peste poporul român. Nu vom da înapoi dela îndepărtarea acestui gând mare și atât de sfânt.

În drumul nostru spre lumină și biruință depunem nu ne poate opri nimeni. Nu ne temem de nimic. „Nici svârcoșurile, nici sălbăticiile, nici falsificările îndrăznețelor nu ne intimidază (în fricoșeaza“).

Vorbind apoi despre prigoana cumplită din Ardealul rob, domnia sa a spus următoarele: „Acesta ce au reînviat în lumea de azi (adică Ungurii), în raporturile (legăturile) lor cu acei lipsiți de apărare, teroarea (groaza) și sălbăticia barbară a lumii de altă dată vor să fie singuri înfierăți de contemporani și pedepsiți de istorie după cum merită“.

Despre granițele de azi ale țării, amintim următoarea declarație a dl gen. Antonescu.

„Eu m'am închinat (plecat) în față unei situații gâsite“.

Împreună cu întreg poporul nu am acceptat-o (primit-o) ca definitivă (pentru totdeauna) și nu o vom accepta (primi) niciodată.

Nu va fi liniște în acest colț al Europei și nu va fi dreptate adevărată în lume, cât timp nu se va face sau nu-și va face dreptate poporul românesc.

Și se va face.

Acest lucru îl afirmă (spun cu toată hotărârea), prin mine și odată cu mine, toți acei care au vliet de jertfit.

Dela mine, cel mai bătrân dintre voi, până la cel mai tânăr ostaș al acestei țări le avem cu toții.

Fiindcă poporul român e gata de toate jertfele dar așteaptă să i-se înțeleagă jertfele; și ste să respecte onoarea dar așteaptă să i-se respecte onoarea.“

Cuvintele acestea sunt așa de limpezi și spun așa de bine, ce vrea întreg poporul românesc.

Spun că el nu mai cerșește pentru drepturile lui. Azi el pretinde să i-se dea ce este al său. Așteaptă ca să i-se dea pe bună dreptate un lucru silnic luat, un lucru care a fost și este al lui. Așteaptă să i-se facă dreptate.

Iar dacă nu i-se va face, atunci și-o va face el. Atunci nu vom mai cere, nu vom mai pretinde, ci ne vom lua ce este al nostru.

De altă talmăcire nu mai este lipsă. Vorbele au fost răspiccate spuse. — Cel ce au urechi de auzit să audă.

Jubileul de 50 de ani

al Reun. Femeilor Rom. Unite din Blaj

S'a sărbătorit cu mare paradă în ziua sărbătoririi Bunei Vestiri, la Blaj.

După sf. liturghie slujită de P. S. Dr. Ioan Bălan al Lugojului — la care a tuns întru ceteți 20 de tineri studenți ai Academiei Teologice din Blaj și la care a cântat corul și orchestra atât de minusat condusă de pâr. canonic onorar și profesor Francisc Hubic — a urmat în marea sală a Palatului Cultural adunarea generală a susnumitei Reuniuni, prezidată de însuși Isalt Preasfințitului nostru Mitropolit Dr. Alex. Nicolescu, care, deși slăbit pe urma bolii sale din iarnă, a ținut să ia parte la acest praznic.

Cuvântul de deschidere l-a rostit d-na prezidentă Emilia Hôpârtean, directoara Licenței Comercial de fete. Au urmat apoi 16 vorbiri roscite de diferiți reprezentanți ai autorităților și societăților.

Învățatul profesor Dr. Ștefan Mascuilea a citit apoi istoricul societății, arătând, în frumoase cuvinte, multe binefaceri făcute de această societate, în cursul celor 50 de ani cât a dăinuit.

I. P. S. Mitropolit Alexandru și-a rostit apoi frumoasa cuvântare, în care a arătat că noi nu avem societăți prea vechi, fiindcă nici libertatea noastră nu este veche ca a altor neamuri. În schimb însă avem societăți, ca și aceasta care a lucrat foarte mult și bine pentru neamul românesc. Îi împărtășește binecuvântarea sa arhierescă și-i dorește încă mulți ani de rodnică activitate.

Dl. primpretor Victor Micu a citit apoi telegramele primite și trimise Papei, Regelui, Reginei Mame, Conducătorului Statului și Ministerului Educației Naționale, iar apoi oaspeții au plecat la banchetul dela Restaurantul Central, pe care l-a prezidat pâr. vicar arhieriscopesc Dr. Victor Macaveiu.

Gânduri în post

Vă voi povesti două întâmplări adevărate, din cari omul cu minte și creștinul bun, va putea trage învățături pentru sufletul său.

Prima. Un împărat mare și vestit, mergând în larg-a-i împărăție, vede într'un sat o casă mare, curată, frumoasă, ce arată a fi o gospodărie fruntașă.

Curios, dornic să cunoască și interiorul acestei case, dă să intre în ea.

Dar, minune, încă în pragul casei fiind, îl iabește în nas un miros cu totul neplăcut, și vede în lăuntru o murdărie de nedescris.

— Vai, cum m'am înșelat! — zise împăratul — și pleacă scârbit din pragul acelei case, ba mai mult, dă ordin să fie pedepsit acel gospodar.

Asemenea este și cu noi. Împăratul este Domnul nostru Isus Hristos; împărăția Lui, toată lumea; casa fruntașului, însăși ființa noastră, corpul nostru este curat și îngrijit pe dinafară, dar înăuntru este numai murdărie, în care Domnul Hristos nu poate intra.

A doua. O fată de 18 ani, sora unui preot s'a îmbolnăvit de tuberculoză așa de tare încât, dusă pe la toți medicii vestiți, aceștia nu i-au mai putut da nici o doctorie, făr' le-a spus — la ai săi — ca să-i aștepte moartea din zi în zi, din ceas în ceas.

Dar fata avea o credință mare în Dumnezeu. Într'o dimineață de Vineri, mânăta de această credință, se târăe cum poate până la biserică. Aici intră în altar și ingenunche lângă masa din mijlocul altarului.

Incepe a plânge, lacrimile credinței și ale pocăinței îi brăzdau veștedea-i față, apoi se roagă așa: „Domne, femeia ce suferea de 12 ani de scurgerea sângelui. numai s'a atins de poala hainei Tale și s'a vindecat îndată. Eu am venit nu numai să mă ating de Tine, ci întreg să te cuprind în trupul meu și pe mine mă vei vindeca“.

Se ridică, ia cutia cu sf. Cuminecătură, ce pe orice altar catolic se găsește, și singură se cuminecă.

Minune. În acel moment simte o tărie și o înviorare în tot corpul, vindecându-se îndată S'a întors acasă cu lacrimi în ochi, lacrimi de recunoștință, preamărind pe Dumnezeu.

Îată două întâmplări, grăitoare dela sine pentru creștinul ce în acest sf. post trebuie să se cuminece cu trupul și sângele Domnului.

Gândul omului bun este numai la Dumnezeu, dela care ne vine „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit“.

Căci simțim, mai ales acum, glasul Domnului Hristos vorbind conștiinței noastre.

Fii răbdători în năcazurile vieții, în răutatea

oamenilor — zice Domnul — că eu numai bine am făcut și totuși am fost răstignit între tâlhari, dar voi sărmani muritori în luptă cu păcatul și ispita. Aduceți-vă aminte ce v'am spus, că „nu este sluga mai mare de cât domnul său”.

Nu înjurați, nu bârșiți, nu curviți, scoateți din inimile voastre violența și vorba cea de-gartă — zice Domnul — „fiți desăvârșiți cum și Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este. Căci atunci, după cum razele soarelui desgheacă scoarța pământului și smulg iarba din pământ și crapă mugurul spre rod, așa razele dăruirii din potirul mântuirii, vă vor redeștepta la o viață nouă, cea întru Domnul.

Iată cari trebuie să fie nizuințele noastre în acest sf. post, că nu este post adevărat la acela care mănâncă numai fasole și ceapă, iar pe vecinul său nu-l poate vedea și numele Domnului îl defaimă și ochiul lui privește postitor la femeia prietelui său; ci postul cel bun este la cel care își înfrâneză și trupul și sufletul său.

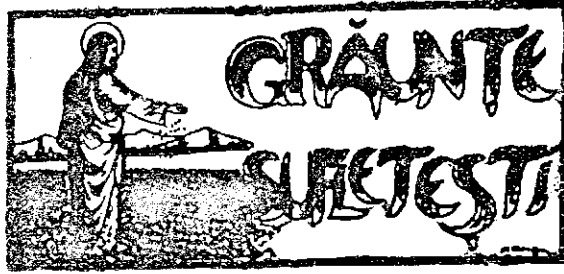
Bun lucru este credința și mari fapte poate face că „de ați avea credință numai cât un grăunte de muștar și ați zice muntelui acestuia să sară în mare, așa va fi”, ne'nvață Domnul.

Un învățat francez o viață întreagă a muncit să găsească un leac pentru tămăduirea tuturor relelor trușești și sufletești din lume, leac pentru a fi lumea fericită. În acest scop a scris și vreo 15 cărți mari. Știți Dvoastră la ce rezultat a ajuns? A găsit el că numai întorcându-se lumea la Dumnezeu va fi fericită, după cum și sf. Scriptură ne aduce aminte „ca să vezi și să cunoști că și-e rău și amar și e c'at părăsit pe Domnul și Dumnezeul tău”.

O, dacă toată lumea ar respecta cu sfînșenie cuvintele cu cari se termină cele 10 porunci că „ce fie nu-ți place, altuia nu-i face”. raiul ar fi pe pământ. Acestea să fie gândurile noastre în acest sf. post, căci postul anului viitor cine știe cum și unde ne va prinde.

Pr. căpt. M. Ionașcu — Blaj

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt dator să ne plătească abonamentul.

Duminica a cincina din postul mare

În duminica aceasta facem pomenirea cuvioasei maici noastre Maria Egipteanca.

Această mare sfântă s'a născut în Egipt și când era de 12 ani s'a lepădat de dragostea părinților săi și s'a dus în orașul Alexandria, la gurile marelui râu Nil. Acolo și-a întinat fecioria prin tot felul de desfrânări și 17 ani nu s'a săturat de postele cele rele și necurate.

Într'una din zile, văzând mai mulți oameni plecând spre Ierusalim, spre a lua parte la înălțarea sfintei și de viață făcătoarei Crucii, i-a rugat, să o ducă și pe ea cu corabia, în schimb își va vinde trupul lor. Așa a și făcut și, tot timpul cât a plutit pe mare, n'a încetat a trăi în desfrânări, până și după ce a sosit la Ierusalim, în sfântul oraș.

La acel praznic s'a dus și ea, însă nu cu gândul de a se închina, ci de a-și câștiga bărbăți desfrânați cât mai bogați, pentru ca să petreacă cu ei împreună.

Voind să intre și ea în biserică, o putere nevăzută a oprit-o și n'a lăsat-o nici cum să intre. Numai după ce a văzut că toată lumea poate intra, afară de ea, și-a dat seama că din cauza fărâdelegilor ei este oprită. Deci a început a plânge și tânguindu-se cu amar, se bătea în piept, suspinând din adâncul inimii sale și rugându-se de iertare.

În desnadejdea sa, a zărit deasupra intrării în biserică icoana Precurarei, căreia s'a rugat cu tot sufletul, să i dea voie să intre și ea în biserică, ca să vadă Crucea pe care a fost răstignit Domnul, în schimb ea nu va mai păcătui niciodată și se va pocăi și va merge acolo unde va mâna o Maică Sfântă.

Putând intra în biserică după această fă-

găduință, s'a închinat sfintei și de viață făcătoarei Crucii și a sărutat lemnul cel sfânt, sângerele Mântuitorului și apoi a mers în de dincolo de Iordan, unde a stat 48 de zile trăind din 3 pâini și jumătate 17 ani, în aceea numai cu verdețurile ce cresc în pustie. Vesmintele de pe ea s'au stricat în bucăți și a rămas goală de tot, acoperindu-se cu părul ei cel alb ca neaua.

Astfel a găsit-o sfântul călugăr Zosime și a împărțit-o, dar la anul n'a mai avut nevoie de ea. Un leu i-a săpat mormântul, iar după sim a acoperit-o cu pământul săpat de el.

Iată și troparul ce se cântă în această mincă: „Ceeace erai plină de tot curvii mai înainte, astăzi te-ai arătat lui Cristos, prin pocăință urmând vieții reștii și cu arma crucii pierzi pe draci, aceasta te-ai arătat mireasă împărăției, prea mărită”.

Iar icozul: „Pe tine, mielugaia lui Cristos, astăzi cu cântări te laudăm, pururea slăvită, care te-ai arătat creșterii Egipteni și din toată rătăcirea lor ai scos de acolo te-ai adus bună și desăvârșită în biserică prin post și prin rugăciune; că indu-te mai pe sus de măsura firii omenești te-ai înălțat întru Cristos prin viață faptă. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă purății cerurilor, Marie preaslăvită”.

Evanghelia ce se citește în duminica a cincina este următoarea dela Marcu 10, 32.

În vremea aceea, luând Isus pe căi spre cece, a început a le spune cele ce erau să se întâmple: „Iată ne suim în Ierusalim: Flul Omului se va da arhierelor și cărturarii și-l vor judeca pe dânsul spre moarte și-l vor da păgânilor și-l vor batjocori și-l vor scuipa și-l vor omori, și a treia zi îl vor învia”.

Și au venit la el Iacob și Ioan, feciorii Zevedelui, zicând: „Învățătorule, voim vom cere, să ne faci nouă”. Iară el a zis: „Ce vreți să fac vouă?” Iară el a zis: „Dă-ne nouă, ca să ședem unul de-a dreapta și unul de-a stânga ta întru mărirea ta”. Iară el a zis lor: „Nu știți ce cereți. Putea-veți

Foița „Unirii Poporului”

Rugă

Dimineața'n zorii
Zilei, care vine,
Voiu să 'ncep, la lucru,
Cu gândul la tine,
Maică Precurată
A Fiului cel Sfânt;
Oâte zile-avea-voiu,
Astfel vreau să-ți cânt:
„Bucură-te nepătată,
Preasfântă Fecioară,
Pururea Curată”.

Necazuri, pe umeri,
Zi cu zi, apasă;
Credința-mi e slabă;
Speranța mă lasă;
Maică Precurată
A Fiului cel Sfânt,
Umilit, acuma,
Cânt de slavă'ți cânt:
„Bucură-te Nepătată,
Preasfântă Fecioară
Pururea Curată”.

Rătăcind, în lume,
Ori și un'vouii fi,

Nici în ora morții
Nu mă părăsi.

Maică Pecurată
A Fiului cel Sfânt,
Să mai pot și-atuncia,
Astfel ca să-ți cânt:
„Bucură-te Nepătată,
Preasfântă Fecioară,
Pururea Curată”.

I. Brumărei

Măgarul și camarazii lui

— Poveste —

A fost odată ca niciodată, că de n'ar fi fost, povestea n'ar avea rost!...

Trăia odinioară într'un sat, un bărbat și soția lui. Erau săraci lipșiți pământului și și agonisau pâinea de toate zilele lucrând pe la unii și pe la alții, căci ei n'aveau nici măcar o brazdă de pământ. Muncind așa mai mulți ani de zile, și fiind oameni crușători, și-au strâns câțiva bani. Intr'o zi, s'au dus la târg și și-au cumpărat un măgar, pe care, din lipsă de grajd, îl țineau în tindă casei, iar cu banii ce le-au mai rămas au cumpărat și un car de fân, cu care volau să-l scoată din Iarnă, dar, după câteva luni, fânul s'a sfârșit, iar bărbatul zise nevastei sale:

— „Tu femele, fânul ni-s'a isprăvit și nu mai avem ce da măgarului de mâncare. Eu m'am

socotit ca să-l ținem Duminica viitoare și să ne vindem”.

Măgarul, care era în tindă și era înțeles să-l vândă, i-a auzit și se gândea, ce să facă, să dregă ca să fugă de-acasă. Intr'o seară neașă, omul ieși afară, dar când deșteptă ușa tinzii ce da în curte, măgarul se arătă peste el, trântindu-l, și prin întunericul nopții pătruns, o luă la sănătoasa...

Merse el câțiva timp, tot gândindu-se ce să facă, și cum să scape, până ce ajunse la un sat, unde, auzi doi berbeci zburând în aer și zicând: „Măgarul și camarazii lui, care le cunoștea și limba lor, că degeaba era năzdrăvan, le zise:

— „Iubiții mei prieteni, pentru ce vă răstăceți și vă văietăți?” Berbecii răspunseră:

— „Apoi, prietene, să-ți spunem în păsul nostru: noi suntem cam bătrâni și pânul nostru ne-a vândut la un măcelar și mâine ne va tăia”.

Măgarul îi ascultă, apoi le zise:

— „Voi ați fi avut aceeași soartă și mine, căci trebuie să vă spun, fraților, că mine stăpânul a voit să mă omoare, dar scăpat ca prin urechile acului, dându-mi o bucată de copită, pe care cred că și acum vă simteți! De aceea, având aceeași soartă și mine, veniți să mergem împreună în lume unde ne vor duce picioarele și vom vedea ochii”.

Și-au plecat toți trei mai deprindeți și au ajuns în dreptul unei curți mari, unde

„Păharul pe care-l vreau bea eu și cu botezul, cu care eu mă vreau boteza, să vă botezați?” El a zis lui: „Putea-vom”. Iară Isus le-a zis lor; „Păharul, pe care eu îl vreau bea, cu adevărat îl veți bea și cu botezul, cu care eu mă vreau boteza, vă veți boteza. Dar aședea de adreapta mea și deasupra mea, nu am eu a da vouă. Celor ce s'a gătit!”

Și, auzind cel zece, au început să se mântă pe Iacob și pe Ioan. Iară Isus, chemându-l, le-a zis: „Știți că cel ce li-se pare că împărătesc neamurile le stăpânesc pe ele și mai mult lor le domnesc pe ele. Dară între voi nu fi așa: cel oricare ar vrea să fie între voi mai mare, să fie vouă slugă, și cel ce vrea să fie între voi întâi, să fie tuturor slugă, căci și Fiul Omului nu a venit să-l slujească altui lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți”.

Părintele Iuliu

Din Obreja jud. Alba

În ziua de 25 Martie sărbătoarea Bunei Vestiri, locuitorii din comuna Obreja au avut ocazia de a asista la primirea solemnă a femeilor din loc în Soc. Mariană din Obreja. Soc. Mariană „Buna Vestire” din Obreja a fost înființată în anul 1922 de înflăcăratul preot elu Basola, astăzi Sf. Sa este protopopul Blănișului. Sf. Sa a condus societatea până în anul 1938, de când este condusă de Păr. Augustin Pop egumenul Mănăstirii Bazilicane din Obreja. Pregătirea pentru marele legământ ce a fost săvârșit azi a făcut-o Păr. profesor Iosif Ball. Din partea I. P. S. S. Mitropolit a venit ca delegat Păr. profesor Dr. Liviu Chinezu. Credincioșii din comună și din satele din

jur au asistat într'un număr foarte mare încât nu au mai încăput în biserică.

În timpul când cele peste 70 de femei au rostit legământul solemn de credință față de Preacurata Fecioară Maria, cei de față au simțit în sufletul lor că nu mai trăiesc pe pământ, că toate necazurile și greutățile vieții le sunt ușurate de Preacurata care le ocrotește familiile și satul.

După legământ au cântat imnul:

O Marie stea divină
Reză 'n raiul cel ceresc.
și
Maria-i dulce Maria
Iar noi a ei copii
La sânul ei ne cheamă
Grăbiți a o iubi.

La sfârșit a vorbit Păr. Liviu Chinezu sfătuiră pe cei prezenți a se ruga pentru păștorii sufletești.

Cei prezenți au părăsit biserica în acordurile cântării:

Toți te roagă cu iubire
Toți cu dor te preamăresc
Și-și îndreaptă a lor privire
Cătră tronul Tău ceresc.
Unde stai înconjurată
Tot de cete îngerești
Maică sfântă Preacurată
Binecuvântată ești.

Toți au plecat ducând cu ei liniștea sufletescă și încredere în Sf. Fecioară.

Un preot, dela care mulți ar putea învăța

Părintele Ioan Aldea din Cărnărașul județului Cluj—Turda, nu departe de Șarmășelu, unde avem gaz metan (care iese din pământ), în nemijlocită apropiere de hotarele nedrepte dintre noi și Unguri, a lucrat mult în parohia sa.

Înainte de toate i-a îndemnat pe oameni, să ajutoreze pe *refugiați și expulsați*. Iar, în urma predicilor ținute, n'a rămas unul neobladuit.

Clăciile nu le face dumnezeu și în sărbători, ci în zile de lucru, pentru că este de părerea că mai întâiu trebuie să-l ascultăm pe Dumnezeu, nu pe oameni, iar în rândul al doilea să deapropapele trebuie ajutat dintr'al nostru. Șase zile din săptămână sunt ale noastre, iar prax-nicele ale lui Dumnezeu. Când ajutam pe deapropapele din cecece este a lui Dumnezeu, nu suntem vrednici de răsplată — Și să știți, dragi cetitori, că Părintele Ioan Aldea a reușit pe deplin.

Cu prilejul diferitelor *mobilizări și concentrări* și-a învățat credincioșii ca pe ziua plecării toți să se prezinte la biserică, să asculte sf. liturghie și să se împărtășiască cu preasfânt trupul și sângele Domnului. Mai mult, și-a pomenit, la fiecare liturghie din dumineci și sărbători, pe toți concentrații și mobilizații, fără de a cere dela ei vreo plată și fără să fie rugat ca s'o facă aceasta. Rezultatul știți care a fost? — Alipirea credincioșilor de cele sfinte până la jertfire de sine.

A făcut într'una *rugăciuni publice pentru pace*.

A introdus un obicei pe care nu l-am auzit și văzut nicăiri: începând cu luna Noembrie 1940 au fost de față, în fiecare zi, la sf. liturghie, câte 3 familii, spovedindu-se și împărtășindu-se toți membrii familiei, începând cu copiii de 7 ani și până la cei mai bătrâni, nefiind uitați nici servitorii. Se înțelege dela sine că cea dintâi pildă a dat-o familia preotului. S'au perindat până cumă 111 familii. Celelalte urmează. Niciodată n'a lipsit nime, oricât de proastă vreme a fost.

Cine are urechi de auzit să audă!

SPOVEDITU-TE-AI? Se sfârșește nu peste mult postul mare, vremea pocăinței. Folositu-te-ai de acest prilej pentru a-ți spăla murdăria sufletului? Mai ai două săptămâni și sărbătorim sfintele Paști. Aștepti luminata zi a *Invierii Domnului* cu sufletul întinat de păcate, ori doară te pocăiești totuși? Socotește-te până mai ai vreme! Nu mai ai decât două săptămâni.

un lătrat gros de câine. Măgarul, care cunoștea și limba aceasta, zise:

— „Ascultă, prietene, nu mai lătra de mai multă vreme, căci pe noi vreau să ne omoare”.

— „Cum să nu plâng, măi fărtați, zise căinele, când am auzit pe stăpân zicând: „câinele acesta este bătrân și toți dinții din gură i-au căzut, de nu mai este bun de nimica, decât să-l omor”. Vedeți, dar prietenilor, că nu mai am decât câteva ceasuri de trăit și te-al dus Burzuc pe copcă cu piele cu tot”. Atunci, măgarul zise:

— „Ia ascultă tovarășe, tu ești în mare primejdie ca și noi, de aceea, ca să scapi de moarte, vino cu noi!”

Câinele, ascultând de sfatul măgarului, se duse după ceilalți trei tovarăși. Și merg ei așa laolaltă, până ce aud într'o curte un miunat de pisică.

Măgarul își opri ceata și zise:

— „Cucoană măi, nu mai trezi oamenii din somn, căci noi suntem urmăriți și suntem în primejdie de moarte”.

— „Dar, cum să nu plâng, prietenilor, zise pisica cu glas pișigăiat, când știu că mâine stăpânul o să-mi lege de grumaz o plăvăală grea și o să mă arunce într'un pârâu, pentru că am bătrânit și nu mai sunt de nici un folos”.

— „Dacă treaba stă astfel, zise măgarul, vino atunci și tu cu noi, ca să fim mai mulți”, și s'au pornit cu toții la drum... După ce

au străbătut o postată destul de lungă de drum și ajungând iar într'un sat, numai ce aud un cocoș care cânta de răsună tot satul. Se crepa de zivă...

— „Ia taci, măi cocoșule, zise măgarul, că se vor scula oamenii și ne vor prinde pe toți și va fi val de capul nostru, căci doar suntem sortiți morții”.

— „Cum să nu cânt, măi urechiatele, zise cocoșul, că de azi încolo știu că n'oiu mai cânta, căci mâine stăpânul mă tale și mă face focană”.

— „Atunci vino și tu cu noi, dacă vrei să mai cânti și altădată”, zise măgarul.

Văzând cocoșul că urechiatul are dreptate, porni și el cu ceilalți. Au mers ei cât au mers, până ce au ajuns la marginea unei păduri, unde au văzut doi raci ce se zbăteau pe uscat.

— „Luați-ne și pe noi cu voi, ziseră racii, că aici n'avem apă și vom muri”.

Ceilalți se involără, și racii se prinseră atunci de lâna berbecilor și au plecat astfel cu toții mai departe... S'au tot dus așa, până au ajuns la o casă părăsită lângă o margine de pădure. În casa aceea nu stătea nimeni, doar din când în când se adăposteau în ea niște hoști.

Măgarul, care era mai înalt decât toți, s'a uitat pe fereastră și a văzut înăuntru doisprezece hoști, cari, mâncau și chefulau în jurul unei mese. Flămând cum era, văzând acele bunătăți, măgarului îi lăsa gura apă! Le spuse apoi și celorlalți ce a văzut. Cum erau cu toții morți

de foame, se gândeau, cum să ajungă, să pună stăpânire pe mâncările hoșilor. Măgarul, carele ajunsese șeful lor și avea mai multă minte decât toți, le zise, să se sue unul peste altul și să zbiere cât poate de tare. Și astfel s'au aranjat: de deșupt era măgarul, fiind cel mai zdravăn dintre tovarăși, peste el s'au suit berbecii, peste berbecii câinele, peste câinele pisica, apoi cocoșul și cei doi raci. La un semn al urechiatului, au început a zbiere care cum îi ținea gura! Măgarul zbiere și horcăla cât putea mai tare pe I-A!... berbecii: be! be!; câinele: ham! ham!; pisica: miau!, miau!, cocoșul: cucurigu!, cucurigu! Mă rog, toți laolaltă, făceau o larmă și un chiot de te lua groaza!

Hoșii, care chefulau în voia lor, când au văzut una ca asta, au crezut că s'a deschis iadul și toți dracii vin asupra lor. Au rămas trăzniiți, dar, mai apoi, desmetecându-se, au luat-o la fugă prin pădure care încotro apuca!

Văzând măgarul aceasta, împreună cu camarazii lui, au intrat în casă și s'au pus pe mâncat și pe beut, că tare le mai era foame! Urechiatul mânca pe infundate (mâncări omelette) și golea gîlă după gîlă, de parcă nu mâncase de când-l lumea! Măi, și mai ales câinele, infulecau la carne pe'ntrăcută, iar cocoșul se mulțumea numai cu sfărmiturile ce cădeau dela masă. Cât despre ceilalți să nu mai vorbim!

După ce au tras un chef de s'a dus vestea și povestea până la cer, măgarul zise:

Badea Nicolae înțeleptul

— Cum s'a făcut el rotar —

Când am început a mă gândi la mine și mă cunoaște, — zicea badea Nicolae înțeleptul — la început mi se părea că sunt „înțelept gata”, și că nici nu trebuie să mă mai gândesc la asta de aci înainte. Vedeam eu, — ce e drept, — și scăderi multe în mine; dar vedeam și lucruri mari și frumoase, și-mi plăcea să mă laude cineva, iar dacă n'avea cine mă lauda, nu lăsam prietenul să mă laud eu pe mine, când îmi venea bine.

Tatăl meu se înțelege cu părintele din sat, ca pe toamnă să mă ducă la școală la Blaj, căci zicea tata: — Să-l ducem la Blaj, Părinte, da de s'a alege ceva de capul lui, ca să fie el al optălea înțelept al Grecilor. E drept că mai am copii, dar voiu face cum voiu putea, numai să nu mă împotrivesc voinței lui Dumnezeu, care, mi se pare, că vrea să facă ceva lucru mare din băiatul ăsta.

Eu aveam pe atunci vre-o 13-14 ani. Citeam orice bucată de hârtie care îmi venea în mână. La școală era o bibliotecă bună cu vre-o 2-300 de cărți, le citisem toate câte încă peau în mîntea mea pe atunci, ca Istoria Genevevei de Brabant, a lui Robinson Crusoe, a lui Gulliver în țara piticilor și a uriașilor, apoi cărți de haiduci: de povești. Ba erau acolo două cărți mari intitulate „Higiiena țărânului”. Le-am cerut și pe acelea de la domnul învățător, căci tatăl meu era membru în societatea bibliotecii. Învățătorul mi le-a dat, crezând că vrea să citească tata. El nu știa că eu le-am cerut numai pentru că într'una erau chipuri, adevărate icoane de porturi românești din toate ținuturile locuite de români. Nu mult am priceput însă din cărțile acelea, și n'ap putea spune nici un cuvânt despre cele ce cuprindeau, pentru-că nu le-am citit, ci numai la chipuri m'am uitat.

Cu toate acestea îmi plăcea să creadă tata și domnul învățător, ba chiar și părintele, că eu le-am citit și le-am rumegat și pe acelea. Așa am fost învățat să mă „cunosc pe mine însumi”, adevărat să mă umflu în pene ca un curcan.

În vara aceea, dă Dumnezeu drăguțul, de merg odată cu tata la Sibiu, căci era nu știu ce adunare a Asociațiunii. Am văzut oameni mulți. Pe mitropolitul neunit Miron Romanul și o mulțime de preoți de-ai lui, unii mai grași, alții mai slăbuți. Unii încinși cu brăne roșii pe câte un pântec plin și bine hrănit. Alții încinși cu câte un brâu vânat, sbârcit și nămănit, pe câte o revereandă roasă și verde de veche pe câte un pântec supt și slab, de gândesc că dacă brăul acela n'ar fi fost prins cu câte un ac de siguranță, ar fi căzut de pe ei. Și mai mulți erau de aceștia decât de cei cu roșu și cu pântecul bine nutrit.

Am văzut domni mari de pe la judecătoria, de pe la primăria orașului și de pe la comitat, cu pălării înalte ca niște „urloșie”. Am văzut Ghinărari cu brăne de aur și cu pieptul acoperit de medălii, cu pantalonii mai mult roșii decât negri. Am văzut ofițeri în paradă, căci era mare paradă pe atunci la Sibiu, se vede că mai era și o altă sărbătoare afară de aceea a „Asociațiunii”, după cum zicea tata. Dar pe lângă toți aceștia, am văzut mulțime de sute de ori mai multă, cari se îmbulzeau ca și mine, să apuce înainte prin mulțime. Erau „domni” și ei, și erau îmbrăcați bine, dar se vede că erau domni de „cei mai mărunți”. Soldați de asemenea erau cu sutel, mai mulți decât cei cu brăne de aur, iar de cei cu hainele tocite și roase de vreme încă erau de sute de ori mai mulți decât cei cu pălării ca „hurloșie”. M'am uitat și eu la mulțimea aceea, m'am îmbulzit și eu să văd ce vedeau alții, adevărat oameni necunoscuți, și m'am ostenit în ziua aceea mai rău decât dacă aș fi fost spart la butuci toată ziua.

M'am gândit atunci în sinemi:

— Uite, mă, câți oameni sunt aici, aproape toți sunt domni și cu școală, unii mai multă, alții mai puțină, dar domni de cei mari sunt atât de puțini, încât li poți număra pe degete. Și doară de bună seamă că toți — când au plecat la școală, au plecat cu gândul, să se facă domni cât se poate de mari. Pentru ce n'au ajuns toți unul ca altul?

Îmi răspundeam apoi tot eu. — Apoi dacă ar fi fost toți domni de cei mari, cine ar fi ră-

mas la cei mici? Dacă toți soldații ar fi rări, cine ar sări ca iepuras când se strigă „tac”. Dacă toți preoții ar avea brăne roșii ar mai purta pe cele vinete. Cei mari porunci, dacă n'ar mai fi și oameni mici n'ar fi slugi, n'ar putea fi nici stăpâni, n'ar fi săraci, n'ar putea fi nici bogăți, n'ar fi oameni lipsiți, n'ar putea fi nici cători în lume. Se vede că așa a vrut Dumnezeu ca oamenii să fie amestecați. Apoi unde știa că voiu ajunge tocmai domni mari, cu pălăria ca „hurloșie”, cu brău de aur și cu brâu roșu, ori încinși cu brâu de aur decât să fiu unul din aceștia mici în Sibiu, bine vreau să fiu între cei mari în sat. Și din acel ceas am fost hotărât să las și Blajul pe seama copiilor de popi și de căli, cari n'au de unde să le dea pântecul eu să rămân la plugul strămoșesc.

Am și spus gândul meu tatii și păinii și tata s'a bucurat zicându-mi: — Se vede tot a rămas ceva înțelepciune în capul tău a celor șapte Greci.

Dacă mi-am luat gândul de Blaj domnie mare, a trebuit să mai merg la din sat, de două ori la săptămână, adevărat repetiție”, cum se zicea atunci. Dar eu toate cele ce se propuneau în școala aceea că nu aveam ce învăța. Și ca să nu pierd vremea, — mai cu seamă iarna, — fără nici un și pentru ce să n'am vreme a mă gândi „prostii” — cum zicea tata, — îmi sizeam

Hai, măi copile, să te duci tu la sat la Zimmermann, ca să te uiți la el cum face da de vei pute cu timpul să faci și tu. Eu am vorbit cu el, și-i voi da vre-un ac de cucuruz, ceva grâu și „crumpene”, iar vei ști face ca el, sasul îți va da carte de ștețugar. N'am tocmit câta vreme să stai ci vremea va fi după cum vei putea tu de curând.

M'am dus. Într'un an de zile știam ca și sasul. Mi-a dat cartea, iar tata la câțiva saci de cucuruz și de grâu, un de vin, câțiva saci de „crumpene”, iar eu cartea de „rotar”. Am lucrat un an cu el mi a cumpărat tatăl meu „strun”, „hobă-

— „Iubiții mei tovarășii! Hoșii se vor întoarce cât de curând, căci nu se pot îndura să lase asemenea bunătăți ca acestea nu știu cui, deci veniți să le facem una nemalpomnită și nemalozită”.

Zis și făcut. Măgarul stinse lampa — căci se făcuse noapte, — iar chibriturile (lemnulele) le puse pe vatră lângă cucoana pisică, ai cărei ochi scilpeau ca doi jăratici aprinși. Căinele se puse la pândă lângă ușă, iar berbecii de cealaltă parte a ușii; cocoșul se sui în pod pe căpriori, iar racii intrară în bota (donița) cu apă. Măgarul, înainte de a-și lua postul în primire dinaintea ușei, mai înfipse în ștergar vre-o zece ace. Și astfel ascunși, așteptau să vadă ce se va întâmpla...

Hoșii, făgind câțiva timp, ca și când ar văzut pe mama dracilor, s'an oprit în mijlocul pădurii, unde, adunându-se la un loc, căpitanul le zise:

— „Dragi prieteni, cine știe ce animale de prin pădure au făcut acel șgomot diavolesc și noi, de frică, am fugit ca niște copii și femeii slabe, părăsindu-ne drăguțele de bunătăți în casa nimănui. Hadeți, să mergem înapoi la „casa noastră” și să ne veselim mai departe!”

— „Doamne ferește-ne de diavol, ziseră hoșii ceilalți; du-te tu dacă vrei să-ți putrezescă cloațele acolo!”

Văzând împotrivirea acestora, căpitanul veni singur la casa pustie. Cum ajunse aici, fără multă codire, intră în casă și merse drept

la vatră, unde văzu ochii pisicii. Crezând că sunt doi jăratici, s'aplecă să sufle să se aprindă. Dar când sufliă, mîța sări ca fulgerul și-l trase niște zgărieturi zdravene pe față. Scoțând un strigăt de durere și de spaimă, căpitanul hoșilor merse la bota cu apă să se spele, dar racii îl pișcară cu foarfecile lor. Trece la ștergar să se ștergă, dar se înțeapă rău de tot în acele puse de măgar. Fără să plardă vremea, se îndreptă spre ușă să fugă, dar căinele sări asupra lui și-l prinse cu gura de nădragi, iar berbecii îi dederă câte una cu capul, de-a leșit de-a tăvălugul pe ușă afară. Aici, ca din senin, simți copitele măgarului căzându-l în spălare de s'a spetit. Cu un răcnet de durere se scuiă de jos și fugi cum putu mai departe prin păure, oprindu-se numai când ajunse la tovarășii lui. Aceștia, când l-au văzut în halul acesta, au lughetat de frică. Aulea strigă căpitanul hoșilor, haideți s'o ștergem, fraților, cât mai repede de pe aici, că tâlharii ne ajung din urmă și va fi vai de noi! Toate le vom plăti cu capul fiecare pentru fărădelegile noastre!

Auzind despre ce este vorba, hoșii și-au văzut de drum și nici când n'au mai călcat pe-acolo. Iar măgarul și camarazii lui au mai trăit multă vreme după aceea, și, și acum vor mai trăi poate, dacă n'or fi murit!

Toader Hila

Poezie populară

Vai, mamă, cân' mai făcut,
Doamne, bine și-o părut,
Și când ai văzut că's fată,
Capul să mi-l fi crepătă.
Să îl fi pus sub o piatră,
Dumnezeu te-ar fi iertată,
Pent'un sufletel de fată
Că nu trăiam supărată.
Te-ar fi iertat Dumnezeu,
Pentru sufletelul meu.
Mamă, partea femeiască,
Să se nască, să nu crească,
Una, două cu noroc
Cel' mai multe pică'n foc.

* *

Frunză verde de căline,
Mamă, drăguț ca la mine
Nu este în sat la nime.
Numa'n munte este un brad
Așa 'nalt și sprâncenat,
Trupul lui ca ruvinu
Fața ca trandafiriu.
Fruntea lui mândră suită,
Cu sprâncene cercuită,
Ochi negri și păr făcut
Ca la mândru n'am văzut.
Ochii mici și gura mică
Nu-i pot da alta nimica.
Ochii's ca o coțobrică,

și unele, și am început a lucra singur, în zile ploioase și iarna, când nu puteam veni la câmp.
— N'am mâncat averea tatii prin școli —
— mica badea Nicolae, — m'am luat bucată de la gura fraților, ca să o mănânc eu prin internatele din Blaj, n'am lipsit pe părinți, nici de ajutorul brațelor mele, și am ajuns destul de bine, așa că n'au schimbă nici cu părintele, nici cu primarul din Sibiu, nici cu ghimărarul Köves von Kövesháza, și nici chiar cu vladica dela Sibiu. Apoi de văzut sunt destul de bine văzut, aici în satul meu sunt mai mult decât un avocat ori un asesor la Sibiu.

N. Lupu

Bieții preoți români uniți din Ardealul cedat Ungurilor!

Preasfințitul Dr. Al. Rusu al Maramurășului nostru înstrăinat a trimis tuturor preoților săi un cercular, în care publică o pastorală, prin care-i îndeamnă pe credincioși, să facă milostenie, nelăsându-i pe necăjiți și săraci fără ajutor.

Publicăm din această minunată pastorală partea cea mai dureroasă, pe care am dori s'o citească toată suflarea românească:

„Între cei necăjiți și lipsiți, care nu pot să întindă mâna de cerșitor, sunt — o știm cu siguranță — și destul preoți de ai Noștri, care de șase luni încheiate sunt fără orice plată dela stat, trăind (între ei mulți cu copii pe la școli, cum li-se cere) numai din ajutoarele ce putem să le întindem dela Vlădicie și puștăul ce pot să adune, după slujbele lor, de pe sate. În multe părți li-s'a luat și pământul primit prin reforma agrară, iar pe altelea nu l' exclus să se facă de acum înainte. În fața acestor stări au plecat mulți și dintre cei ce puteau să rămână, iar alții Ne cer meren să-i lășăm și pe ei să se ducă. Noi știm însă ce înseamnă un preot pentru satul său, pentru turma credincioșilor, pe care trebuie s'o păstorească. De aceea Ne împotrivim din răspuneri și căutăm să oprim, cu toate mijloacele, pe cei ce și-au pus gândul să plece alurea. Ne-ar plăcea însă să Ne ajutați și voi la aceasta și anume prin ajutorul, ce înălțăm puteți oferi celui ce vă este, ori are să vă fie păstor.

În amănunte nu intrăm. Am ridicat numai gândul și încă anume în pragul sf. Paraschi — când atâta dar așteptați dela Domnul prin mijlocirea preotului —, lășându-Vă ca înșivă să chibzușiți, labișilor mei fil sufletești, asupra felului cum ar fi bine să implinișiți, în împrejurările schimbate, și față de părintele vostru sufleteac, porunca labirii, menite a vă așeza la judecata din nrâmă, la dreapta Mântulorului”.

Gura ca la rândunică.
Ochii lui ca două muri
Care's mai negre'n păduri.
Două muri de cele negre,
Rupte de pe ruguri verde,
Care's coapte la răcoare,
Și nu's ajunse de soare.
Care's coapte le pământ
Și nu's ajunse de vânt.
Pe din sus de gurișoară,
Cunună de mustăcioară.
Fața lui picur de sânge,
Când ce vezi inima-ți plânge.
Mândru-i mamă, mândru-i zău,
Eu is al lui, el al meu!

Culese din com. *Maieru Jud. Năsăud*
de **Olimpiu I. Barna**

Exproprierea proprietăților evrești

În săptămâna aceasta guvernul nostru a adus o lege de mare însemnătate pentru viața țării. Prin această lege toate proprietățile evrești dela orașe se expropriază și trec în stăpânirea Statului. Legea mai arată apoi cari locuitori sunt socotiți Evrei și cari dintre Evrei sunt scutiți de această expropriere.

Potrivit acestei legi nu se expropriază proprietățile Evreilor, cari și-au câștigat cetățenia română înainte de anul 1915, ale acelor Evrei cari au fost răniți în războiul trecut sau au fost decorați pentru vitejia lor în acest război. Mai sunt scutiți Evreii botezați în legea românească de cel puțin 20 de ani, dacă sunt căsătoriți cu Români sau românce; Evreii botezați de cel puțin 10 ani căsătoriți cu Români sau Românce, dacă din căsătorie au copii. Se mai scutesc încă de această expropriere și Evreii cari sunt botezați de cel puțin 30 de ani precum și aceia cari au făcut servicii mari țării noastre.

Se spune că s'a făcut această lege pentru românizarea și înzănătoșirea vieții economice la țara noastră.

Proprietățile expropriate dela Evrei vor fi date funcționarilor, ofițerilor, profesorilor și tuturor acelor cari au adus servicii mari Statului prin munca lor.

Țara și-a cinșit eroii și martirii înșiși și onoarei

De sărbătoarea Bunavestiri s'a desfășurat la București o duioasă serbare. Ostașii și familiile acelor cari au înăbușit revoluția din 22 și 23 Ianuarie și-au primit răsplata din partea neamului recunoscător.

Bugetul nou a fost votat

La începutul anului fiecare țară își face un buget al venitelor și a cheltuelilor din anul care vine.

Guvernul țării noastre a luat în zilele trecute în cercetare noul buget pe anul 1941/42.

În acest buget s'au adus unele schimbări și îndreptări ținându-se seamă de starea de lucruri din țară.

Bugetul anului acesta ține seamă de lipsurile țării și de înzestrarea armatei.

Zile de neholărre și frământări

Așa a fost săptămâna aceasta, plină de neliniște și frământări.

Germania a făcut și în această săptămână încercări de a atrage de partea ei pe Turcia și Jugoslavia.

Guvernul turc a răspuns că rămâne neutru, dar că este hotărât să-și apere granițele orice s'ar întâmpla. Jugoslavia s'a hotărât în cele din urmă să se alăture la pactul tripartit și miniștrii guvernului Svetkovici au și iscălit hărțile de alăturare la acest pact.

Toate gazetele germane scriau că în felul acesta s'a făcut pentru multă vreme pace în Balcani și că Jugoslavia a apucat pe drumul păcii și al ordinii.

Mari schimbări în Jugoslavia

În rândurile poporului iugoslav s'au petrecut în zilele acestor mari schimbări politice, Guvernul d-lui Svetkovici, care arunca Jugoslavia la pactul tripartit a fost măturat dela conducerea țării și toți miniștrii arestați. Prințul regent Paul s'a refugiat în Grecia la Atena.

Iată cum s'au petrecut lucrurile. Prințul moștenitor al tronului Jugoslaviei s'a proclamat pe sine de rege sub numele de Petru al II-lea. A dat apoi o proclamație către țară, în care a îndemnat poporul la liniște și ordine. S'a format și un guvern nou, în frunte cu generalul Dușan Simionovici.

Guvernul englez s'a arătat tare mulțumit de această întorsătură a lucrurilor.

Dar nu se știe însă care este politica noului guvern față de Germania. Până acum Sârbii și-au văzut de treburile lor. S'a făcut încoronarea regelui Petru II, în cadrul unor mari serbări populare, constituirea unui guvern de uniune națională și mobilizarea armatei.

Se așteaptă acum ca noul guvern să se declare asupra politicii pe care va duce-o în viitor.

Între Germania și Jugoslavia

Lucrurile s'au înrăit mult între aceste două țări în zilele din urmă. Indată după iscălirea hărților prin care Jugoslavia lega prietenie cu Germania, a urmat răsturnarea guvernului care făcuse lucrul acesta și răsturnarea regentului Paul.

Noul guvern a fost socotit de multă lume ca un guvern prieten Angliei și Americii. S'a întâmplat apoi ca în zilele acestea o parte din populația țării să spună pe față că este împotriva Germanilor. Toate acestea au făcut ca să se înăsprească și mai mult legăturile dintre Germania și Jugoslavia.

O telegramă plecată din Belgrad, a anunțat că Jugoslavia își va ține angajamentele ei, atâta vreme cât nu se vor schimba lucrurile în jurul ei. Guvernul iugoslav s'a grăbit chiar să dea și o explicație privitor la manifestațiile cari s'au făcut împotriva Germaniei și să le oprească pe viitor.

Se spune că foarte mulți din Germanii așezați în Jugoslavia părăsesc țara și trec în România.

Tot pentru a se limpezi și mai mult situația politicii sârbești, președintele noului guvern a chemat acasă pe fostul ministru sârb la Moscova.

Jugoslavia n'a primit nici un ultimatum

Răsturnările și schimbările politice din Jugoslavia n'au fost văzute cu ochi buni la Berlin. Pregătirile de război ale Jugoslaviei au făcut să se creadă că această țară ar fi primit vre-un ultimatum din partea Germaniei. Svonul acesta a fost împrăștiat la vreme. Germania n'a dat nici un ultimatum Jugoslaviei.

Declarație de prietenie între Turci și Ruși

În zilele din urmă au umblat iarăși șvonuri despre situația politică a Turciei.

Se spunea, anume, că această țară ar fi în primejdie să fie atacată de Rusia, în cazul unui război.

Față de aceste șvonuri guvernul rusesc a trimis o scrisoare guvernului turcesc prin care-i face cunoscut că Rusia nu se gândește să atace Turcia. O asemenea scrisoare a trimis și guvernul turcesc guvernului bolșevic, așa că între Rusia și Turcia s'a făcut o nouă legătură de prietenie.

Gata de luptă

Știrile venite din Turcia spun că o armată germană de peste o jumătate milion este gata să atace Grecia. Se știe doar că Germania este hotărâtă să scoată pe Englezi, în cel mai scurt timp din Balcani. Gazetele americane scriu că și Englezii au pregătite numeroase trupe, cari așteaptă să se măsoare cu cele germane.

Războiul italo-grec

Acest război tot începe și nu se mai sfârșește. Grecii sunt bine apărați în țara lor muntoasă și lipsită de drumuri bune. Sunt apoi și niște luptători buni și au la spate pe Englezi, cari li ajută și le dau armele de cari au lipsă în acest război.

Acum se dau lupte mari între Greci și Italieni în regiunea Pretoria și Tepeteni. Italienii atacă cu mare putere, pricinuind Grecilor pierderi destul de însemnate în oameni și muniții.

Pe frontul din Apus

Lucruri de prea mare însemnătate nu s'au petrecut în săptămâna aceasta nici pe frontul din Apus.

Luptele se dau acolo pe apă și în aer.

Avioanele germane au bombardat numeroase regiuni și orașe din Anglia. Au fost lovite de bombe mai multe câmpuri de avioane din Anglia.

Pe mare avioanele germane, deasemenea, au atacat și au sculundat mai multe vapoare engleze.

În apropiere de insula Creta au fost lovite de bombe două vapoare engleze mari, cari duceau mărfuri.

Se spune apoi că a fost scufundat de Germani un mare vapor de petrol, vasul Sulchann.

Luptele din Africa

Se dau între Englezi și Italieni. În aceste lupte Englezii au adus numeroase trupe coloniale, adică oameni din colonii din Africa și Australia, în stare să lupte în căldura mare de acolo.

În aceste lupte Italienii cu toată vitejia de care au dat dovadă, ca și în Grecia, au trebuit să se retragă din fața atacului dușman. În săptămâna aceasta Englezii au ocupat orașul Girabub și tortul Keren, amândouă de o mare însemnătate militară.

După cum se vede, până acum pe acest front Italienii au fost în mai multe rânduri înfrânți de Englezi, cari au înaintat binișor în Eritrea. Germanii spun însă că Italienii luptă vitejește și pe acest front, dar n'au rezerve și de aceea sunt înfrânți mereu de Englezi. Totuși ei fac un mare serviciu trupelor germane, căci țin în A-

frica o parte din armatele engleze. Tot Germanii mai spun că Englezii vor mai câștiga încă noi biruințe, dar că toate nu au prea mare însemnătate, deoarece, biruința și sfârșitul războiului nu se va hotărî în Africa, ci în altă parte.

America nu trebuie să intre în război

Așa a vorbit fostul președinte al Americii dl Hoover. Domnia sa a spus că America nu trebuie să intre în război, căci războiul nu aduce decât ură, neîndurare și orbire sufletească. Vremea care va urma după război va fi înveninată de ură. Războiul trezește ura și stinge mila din suflete.

O vizită așteptată de mult

S'a vorbit încă de mai înainte de vizita pe care ministrul de externe al Japoniei va face-o în Germania și Italia. În zilele acestea ministrul Japoniei, atât de așteptat, a sosit la Roma și Berlin. În drumul său spre capitala Germaniei ministrul japonez s'a oprit la Moscova, în Rusia, unde a avut o lungă întrevedere cu domnii Molotov și Stalin.

La Berlin i-s'a făcut dlui Matsuoka o primire măreață. Gazetele germane scriu că această vizită atât de trimbițată este de mare însemnătate pentru întreaga politică lumii.

Germania și Japonia, a spus dl Matsuoka nu urmăresc decât să zidească o nouă ordine în lume. Prin legăturile politice pe cari le au aceste țări vreau să împiedece America de a se amesteca în război. În cazul când America va intra în război, atunci războiul din Europa s'ar schimba într'un mare război mondial. — Bat șeaua vorba accia.

America dă 50 de vapoare noui Angliei

Potrivit hotărîrilor luate în vremea din urmă, guvernul american va trimite Angliei 50 de vapoare noi de război. După cum se vede războiul se prelungește și se înăsprește.

Mari turburări în India

În mai multe părți din Indiile engleze au început nemulțumirile și turburările. Aceste nemulțumiri sunt îndreptate împotriva stăpânilor Englezi și a rânduelii și ordinii pe care o fac Englezii.

Mulți Englezi părăsesc cu avionul ținuturile unde au început turburările.

De asemenea se spune că în America au fost numeroase turburări pricinuite de muncitorii nemulțumiți din uzine.

Pentru liniștirea lor a trebuit să fie chemată poliția.

Războiul se va termina în anul acesta

Lucrul acesta îl spune ministrul german dl von Ribbentrop și cât de adevărat va fi se va vedea la urmă. Conducătorii germani sunt însă siguri că războiul se va termina în curând și că anul acesta va fi ultimul an de război.

Fabrică arsă. În Galați s'a aprins fabrica „Țesătoria și vopsitoria gălățeană”, zidită la anul 1934. În fabrică lucrau 99 lucrători și lucrătoare și mai mulți funcționari cari au rămas fără de lucru. Pagubele se urcă la peste 6 milioane Lei.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

S'a prelungit iară termenul de schimbare a banilor. În ziua 31 Martie anunțat la radio, că timpul de schimbare a banilor de 2 Lei și 1 Leu s'a mai prelungit cu o săptămână, adică până la 30 Aprilie. Până în această dată, să-i schimbe toată lumea, că mai mult se va mai prelungi termenul și vor răzbi de pagubă toți acei cari au tot amân...

M. Sa Regele Mihai a botezat 13-lea copil al unui sătean. Săteanul Nicolae Năstase și soția sa Ioana din satul Vezeni, comuna Stălpeni, jud. Muscel au făcut fericirea să-și vadă venit pe lume deplin nătos și pe al 13-lea copil al lor. Primul copil, ceeace M. Sa a și primit, trimisă la prefectul județului ca să-i reprezinte. Cu ocazia prilej M. Sa a dăruit noului născut suma de Lei 12000.

Conferința episcopescă de la Blaj. Miercuri 26 Martie s'a ținut la Blaj o conferință episcopescă, la care, în loc de 5, au participat abia 2 arhierei: I. P. S. Mitropolitul S. Sa Dr. Ioan Bălan al Lugojului, președintele canonicii mitropolitane, rectorul Seminarului și protonotarul consistorial. A fost cea mai frumoasă conferință episcopescă, ce s'a ținut în țară, ceilalți 3 episcopi fiind împledecați în parte din cauza grașițelor blestemate. La această conferință episcopescă s'au discutat lucruri foarte însemnate cari privesc binele nostru.

Appe măsuri împotriva hoților de pe C. F. R. De o vreme încoace se lanșă hoștii pe C. F. R., iar hoștii cel mai mult sunt înșelși cefești. De aceea Direcțiunea Generală C. F. R. a dat un ordin prin care cefeștii nu numai că-l face răspunzătorii pentru toate mărfurile, ci pe hoști îl amenință cu predarea la Tribunalele Militare.

Osândit la moarte a fost de Curtea Criminală din Galați șoferul Mihail Badaea, fiindcă, pe când slujea ca șofer la măriă municipală Brăila, a prădat la o unea Percepții și a ucis chiar pe percepător, în voia să apere cu orice preț avutul Stănescu înalta Curte de Casație dela București a hotărât această osândă, așa că răufactorul Mihail Badaea va fi executat în curând.

Înmormântarea lui N. Titulescu. În ziua de Bunavestire a fost înmormântat la Cannes, în Franța, marele bărbat de stat român carele a fost Nicolae Titulescu. Slujba înmormântării s'a făcut în biserica rusă din oraș și tot acolo a fost și înmormântat episcop și preot au slujit. Dintre cei mai apropoate al marelui bărbat de stat era soția sa, văduva răposatului, dna Titulescu, și cumnatul răposatului, dna și dl Nenițescu.

Ungurii nu vreau să recunoască episcopia noastră din Baia-Mare. În viziunea noastră cel mai mare, Ungurii, nu vor să recunoască episcopia noastră de Mădăreaș, cu reședința în Baia-Mare. Aceasta atârșăm din cel mai nou cercular al Președintelui dela Baia-Mare, care nădăjduiește că Președintele Părinte dela Roma nu se va lăsa să fie de Unguri și-l va constrânge pe Unguri să-

comonă această episcopie făcută între margi-
mele legii și care s'a dovedit și necesară (de
lipsă) și viabilă (care poate trăi).

Englezii sunt creștini foarte buni.

Acosta o dovedește faptul că acum a treia
oară a rugat regele Angliei pe toți locuitorii
țării sale, să se roage lui Dumnezeu în bis-
ericile pentru reușita războiului. A treia zi de ru-
găciune a fost duminică 23 Martie. Bisericele
Angliei au fost pline de credincioși toată ziua,
dar nu numai ale Angliei ci și ale domni-
țelor. La noi, cari neștot lăudăm cu creștinismul
nostru, încă n'a fost nici o zi de rugăciune
generală pentru pace.

A trăit 110 ani. La Slatina a murit în
ziua de 23 Martie femeia Elena Marinescu
în vârstă de 110 ani. Răposata n'a fost bolnavă
pat numai o lună. Până atunci a fost deplin
sănătoasă.

S'a introdus bătaia în temnițe. Du-
mănce cu o seamă de deșinuși nu pot birui nici
gardienii lor, Ministerul a dat voie ca în an-
cite cazuri, când altfel nu se poate, să se poată
aplica bătaia cu cureasa peste apate, și anume
până la 15 lovituri, fiind însă medicul închi-
torii de față.

**23 ani dela votarea unirii cu Ba-
sarabia,** s'au împlinit joi la 37 Martie. Cu
ocazie prilej I. P. S. Mitropolit Gurie al Basa-
rabiei a făcut o slujbă în biserica sf. Antim
de la București, la care au luat parte toți rela-
ționații basarabeni.

**Schimb de populație între Ger-
mania și Rusia.** Intre aceste două țări s'a făcut
înțelegere ca Germanii din Rusia să treacă
în Germania, iar Rușii din Germania în Rusia.
In cele două luni cât a fost înțelegerea au fost
trimiși din Germania în Rusia 21.343 de
ruși. Iară din Rusia în Germania 67.805 de
germani.

**A căzut cu picioarele într'un ca-
zan cu apă fierbinte.** La fabrica de caie
„Frații Goldenberg” din București lucrătorul
Căldăș Mo'se, în vârstă de 34 ani, a căzut cu
picioarele într'un cazan cu apă clocotită. A fost
duș la spital.

Americanii se pun pe lucru. Di-
rectorul ministrului marinei din Statele-Unite Nord-
Americane, a declarat că în marile fabrici din
Statele-Unite s'a început fabricarea a 36 vase
de mare întocmite pentru vânarea submarinelor
de altor 18 vase pentru pescuirea minelor.
Costul acestor vase se fabrică din oțelul cel mai
bun și vor costa 56 milioane de dolari. Nu
mai puțin că astăzi un dolar face aproape 1000
lei și atunci vă puteți da seama, cât se che-
răște cu războiul.

Dintr'un os de pește. Bătrâna Ana
Georghe, în vârstă de 62 ani din București, a
mâncat pește și a înghițit un os. Nu i-a dat
nici o atenție, crezând că s'a scăpat de el. Zi-
ua trecută i s'a făcut deodată foarte rău. Dușă
la spital, medicul de rând a aflat că osul de
pește, trecând din stomac în mașul cel subțire,
spart mașul, ceea ce i-a pricinuit bătrânei o
durere foarte mare. După ce i s'a făcut operația,
s'a scăpat cu bine de belea.

A murit în pom. Bătrânul Dumitru O-
ncercu, în vârstă de 77 ani, din comuna
Bemenea, nu departe de Târgoviște, s'a urcat
într'un pom, ca să taie crăcile uscate. Deodată
simțit o durere mare la inimă, așa că s'a
prăbușit cu o mână de inimă, iar în clipită urmă-
toare s'a prăbușit, dar a rămas agățat de crăci.
Când l-au coborât, era mort.

**Moartea unui medic ardelen de
seamă.** În ziua de 23 Martie s'a stins în sa-
natorului de tuberculoși din Geoagiu medicul
Dr. Eugen Rusu, în vârstă de 60 de ani. Ră-
posatul este fratele Preasfințitului Dr. Al. Rusu
episcopul Maramureșului și vlăstarul unei vechi
familii preoțești. Are marea vrednicie de a fi
organizat sanatorul de tuberculoși din Geoagiu
și de a-l fi fost cel dintâi director al aceluia.
Înmormântarea i s'a făcut în ziua de Buna-
vestire în cimitirul din Geoagiu-de-Jos. Facă-
i Dumnezeu partea cu drepții!

**Preotul celor ce mor pe scaunul
electric.** În America, după cum se știe, uci-
derea făcătorilor de rele se face prin scaunul
electric. Acești nefericiți își au temnița lor pro-
pria numită „Walled of Hotel”, ceea ce înseamnă
pe românește: „hotelul închis cu ziduri.” Preo-
tul acestor nenorociți este păr. Ugo Tinnegen,
un călugăr, care de 13 ani a condus la moarte
101 de nenorociți. Dintre aceștia 80 de inși au
fost primiți în sânul bisericii catolice și au
murit împăcați cu Dumnezeu. Păr. Ugo este
cel mai bun prieten al acelor nenorociți, cari
li încredințează cu multe însărcinări interesante.

Slășitul unui bețiv. Tânărul Constan-
tin V. Burtescu din comuna Șuta de lângă Târ-
goviște era bețiv mare, cunoscut de toată lu-
mea. Zilele trecute a avut o ceartă cu părinții.
În mânia, beția și nebunia sa a fugit în gră-
dină și s'a spânzurat de o cracă.

Șapte copii morți în foc. În Canada
(America) a ars casa unui mare proprietar de
pământ. Fiind noaptea și durmind, copiii au
ars toți 7 de vii.

**Întreagă averea dnei Elena Lu-
pescu confiscată.** Domnul General Ion An-
tonescu a iscălit un decret lege prin care se
declară confiscate în favoarea Statului Român
întreagă averea ce se află în România a dnei
Elenaa Lupescu. Această avere este în valoare
de cam 55 milioane Lei.

Bine le-a făcut. Românul iubește gluma
și veselia. Așa a fost lăsat de Dumnezeu Ta-
tăl, glumeț și vesel. Poate că din cauza aceasta
în vremea din urmă s'au tipărit la noi o mul-
țime de reviste glumețe și de veselle. Au so-
cetit oamenii, poate, că n'ar fi rău, ca între a-
tâtea nenorociri să mai vină și ei cu câte o
glumă tipărită negru pe alb, bună să mai des-
crețească frunțile și să înveselească sufletele.
Numai că aceia cari tipăreau astfel de lucruri
nu s'au oprit aici, au mai trecut și peste aceea
ce se cheamă omenie și rușine. Au tipărit în
revistele lor lucruri și deseme, cari numai
cunoscute nu le făceau și se apropiau de ceea ce
domnii numesc trivialități, iar lumea cealaltă
porcărilor. Printr'un ordin ministerul care este
peste toate gazetele din țară i-a oprit să mai
tipărească lucruri de acestea. — Bine le-a făcut.

Pentru cetitorii noștri din America

*Trimiterea unei gazete în Ame-
rica ne costează mai mult decât pre-
țul gazetei, adică 4 Lei. De aceea-i
rugăm pe cetitorii noștri din Ame-
rica, să ne trimită pe orice cale în-
cunoștințare, dacă le mai trebuie
gazeta; altfel ne vedem siliți a le o-
sista mai ales aceluia cari au da-
torii și pe anii trecuți, că prea li-se
înmulțește datoria. După Paști vom
începe sistarea tuturor abonamente-
lor în restanță mai mare de un an.*

Nedumerire

de Dr. Ioan Frățilă

(Continuare din nr. trecut)

Primul om din lume și din omenire, că-
rui Dumnezeu i-a dat mintea scripitoare de a
vedea și a pricepe ce alții nu au înțeles, a fost
francezul Pasteur.

Pasteur este acela care a venit și a dat
ideea și a făcut dovadă începând din anul 1873
că microbii sunt semința bolilor lipicioase și
cauza infectării rănilor după operație, până la
el crezându-se — ce azi încă mai cred unii ră-
mași de lume — că boalele s'ar naște din bun
senin, ori din vânturi rele, sau alte năzbatii.

Tot Pasteur, cu care începe în medicină o
eră nouă, — era pasteuriană a medicinei mo-
derne — este acela care a făcut primul vaccin.

Ceea ce țiganii din Iclod făceau fără a ști
cu copiii lor, Pasteur a făcut la oi, dovedind, ce
este vaccinul și puterea sa de a preveni im-
bolnăvirea cu dalac a oilor.

În anul 1863 francezul Davaine a desco-
perit microbul dalacului, numit bacterie a cărbu-
nelui și e primul microb descoperit, fără a
ști Davaine rostul microbilor în trup, Pasteur
fiind acela care a arătat rolul microbilor, 10
ani mai târziu.

În anul 1876 germanul Robert Koch a arătat
că bacteria cărbunelui — microbul dalacului —
este sporulat adică în trupul acestui microb se
naște un fel de sămbure care rezistă la vreme
rea, la căldură sau la frig ani de zile, cum săm-
burile de poamă — de cireșă — rezistă mai
mult ca miezul fructelor.

În anul 1877 Pasteur cu geniul său a ară-
tat că bacteria cărbunelui, dacă este pusă în
bulion, adică într'un mediu nutritiv, crește și se
înmulțește, cum cresc și se înmulțesc ciuper-
cile în păduri.

Plecând dela faptul că microbii se pot cul-
tiva, (crește) pe bulion, Pasteur cu mintea lui
cum altu nu a fost, a mers mai departe și a
preparat între anii 1880—1882 vaccinul contra
dalacului (cărbunelui).

Într'o regiune din Franța erau așa zisele
„câmpuri blăstămate” unde animalele rumegă-
toare și caii cari mâncau iarbă în locurile a-
celea, făceau dalac după un oarecare timp și
se prăpădau.

Pasteur a luat o cultură de microbi de al
dalacului, a încălzit cultura cu microbi — așa cum
și cât a crezut el — și apoi răcindu-o, a făcut
injecții — cu toate că nu era doctor, la o seamă
de berbeci. După un timp oarecare, a luat ber-
becii, cărora le-a injectat mai înainte microbi
amorțiți — vaccinul — și un număr egal de
berbeci, cărora nu le-a injectat mai înainte
vaccin.

La un timp oarecare dela injecții, Dum-
nezeu a dat ca Pasteur să reușească, ce prin
a lui minte ne-a grăit. A descoperit vaccinul.
Berbecii cărora le-a făcut injecție cu microbi
amorțiți, nu s'au îmbolnăvit de dalac, pe când
celi cărora le-a făcut numai injecție cu microbi
din cultura neincălzită (vivi) au făcut dalac și
toți au murit.

Dragă consătenel

Al marelui prieten cari pe când eram și eu
adevărat fecior și împreună amblam cu vitele
pe Hânsuri și Tătăronia și voi toți cari ați ră-

mas la coarnele piegului, așafi că țiganii din Iclod, sunt ca berbecii lui Pașteur, acei cari au fost injectați cu microbi amorțiți morți (fierți), țigănușii au mâncat microbi fierți din carne. Țigănușul care n'a avut noroc, s'a îmbolnăvit și a murit, iar care nu s'a îmbolnăvit, s'a vaccinat și a rămas imun²⁾ pe toată viața.

Tu, cu mine și „domnișorii” și „conașii”, suntem ca berbecii nevaccinați.

Să luăm aminte, a ne feri de animalele bolnave de dalac, să le îngropăm cu piele, cu lână, cu tot ce au pe ele, pentru că sporii, văzuți de germanul Koch în microbii de dalac, pot trăi chiar 20 de ani în pământ, în haina de lână, în păpuși, și nici prin fierbere nu sunt distruși, putând îmbolnăvi pe meșteșugarul care lucrează pielea, ori pe celce poartă hain: atunci și acolo, când nici nu se așteaptă, omul face „babă vânătă”, la mână, la gât sau în altă parte a trupului.

Nu căuta a face din pagubă câștig. Ingropă-ți animalul mort de dalac cu tot ce este pe el, iar pământul din grajd și lesiele de unde a fost boii cu dalac, le ardeți, că de nu, acolo rămâne izvor nesecat de pagubă și nenorocire pentru gospodăria ta.

Dacă țigăuții din Iclod obișnuiesc să țină cuștii între dinți, nu se îmbolnăvesc pentru că ei de mici copii sunt vaccinați, iar noi să ne păzim pielea noastră și viața acolora cari vor lucra sau vor purta îmbrăcăminte din lână sau pielea pe care noi în loc să o îngropăm ori să o ardem, să le vindem, căutând câștig din pagubă.

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute omului. Din ele se desprind indemnuri pentru suflet, mănunchiu de gânduri frumoase, cari toate îndulcesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățatură mântuitoare pentru suflet. Accia cari vreau să aibă o carte plăcută de citit, să ceară dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrise de pâr. Iulia Maior:

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	8
4.	Darul lui Dumnezeu	6
5.	Adevărata fericire	15
6.	Taina spovedaniei	50
7.	Tălcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	15
8.	Legea strămoșească	25
9.	Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	20
10.	Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	8
11.	Taina tainelor, sfânta cuminecătură	12
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13.	Durerea, sora noastră nedesăvârșită	34
14.	Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	6
15.	Cărticica mirilor	8
16.	Cărticica soților de căsătorie	6
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	8
18.	Cum să ne creștem copiii	40
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40
20.	57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	40

²⁾ De care nu se mai poate lipi o boală cu microbii

In editura „Stânta Unire” Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini „20

Toate aceste broșuri sunt scrise de pâr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Pr. I. Berinde, Iscroni. Noi vă suntem, la toată întâmplarea foarte mulțumitori pentru gestul, ce-l faceți când dați din buzunarul Sf. Voastre suma de lei 480 pentru 12 exemplare din „Unirea Poporului” pe câte un sfert de an, ca să o împărțiți gratuit între erodincioșii Sfinției Voastre. Frumos, foarte frumos! Ce bine ar fi dacă V'ar urma cât mai mulți!

Dar noi și altceva dorim să Vă scriem aici. Că în parohia Sf. Voastre sunt o multime de abonați de ai noștri, cărora le-am trimis gazeta, ani de zile, iar ei, oricât i-am provocat, nu ne-au trimis nici un ban, așa că în sfârșit am fost siliți a le sta trimiteroa gazetei.

Vă întrebăm: oare acela sunt creștini? Ne îndolm. Sunt încreștinați prin apa botezului, adevărat, dar împăgâniți. Cum se spovedesc ei? Că deslega nu-i puteți, dacă Vă spun că ne-au păgubit și nu vreau să ne despăgubească? Vor plăti ei această pagubă pe lumea cealaltă, cu siguranță. Că și datorile neplătite „Unirei Poporului” se scriu acolo pe răboji! Iar Dumnezeu nouă ne va răsplăti din harurile sale cele bogate.

Gh. Coran, Lupeni. Vă mulțumim pentru cuvintele de încurajare pe cari ni le-ați scris, precum și pentru cei doi abonați noi ce ni i-ați câștigat. Nădăjduim că nu vă supărați dacă le reproducem aici: „Sunt un vrednic abonat al prețiosului ziar „Unirea Poporului” și Vă asigur că atât subsemnatul cât și cel doi abonați noi, pe cari am plăcerea să-i recomand ca foarte buni platnici, vom fi abonații Dvs. pe toată viața. Doresc din suflet ca valorosul nostru ziar să apară în veci, iar conducătorii și susținătorii lui să-l propage în pace și în bine lumii întregi”.

Adam I. Duma, 6485. S'au primit 225 lei. Este achitat și anul curent în întregime.

N. Soci, Buhoci, N-rele dela 1 Ian. — 15 Mart. 1941, nu vi le putem trimite fiindcă nu le mai avem.

Cităm cu mulțumire următoarele sume primite: Câte lei 50: Laurean R. pede 8827, Gh. Pătruș 8815, Petru Marian 1835, Paraschiva Crișan 8834, Spiridon Sărb 8832, Ioan Balca 8830, Gh. Stan 9656, Victor Tărnariu 8831, Laurean Dancea 8824, Aurel Marian 8823, Vasile Marian 88 8, Maria Mateica 8833, Iacob Stan 8819, Iustin Dancea 8823, Simion Stan 8812, Romul Ștefan 8817, Iacob Câmpăan 8811.

Câte lei 15: Popa Moise 10 088, L. Chelemou 7397, Cioca Gheorghe 8399, Ioan Ignat 7401, Bonta Georg. 7398, Gh. Fărcau 7399, Ignat Niculae 8401, Ignat Alex. 7403, Al. Ciurbirău 7402, Ioan Branoviu 7404.

Primăria orașului Dumbrăveni jud. Târnava Mică.

Nr. 1089/1941

CONCURS

In conformitate cu dispozițiunile art. 61 din Codul Funcționarilor Publici, publicăm concurs din nou pentru ocuparea postului de secretar în gradul de Șef de Birou cl. I. devenit vacant la Primăria Orașului Dumbrăveni.

Condițiunile de admitere sunt cele prevăzute la art. 3, 57 și 58 din Codul Funcționarilor Publici.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta până la data de 19 Aprilie 1941 ora 13.

Cei, cari în prezent ocupă vre-o funcțiune publică, își vor înainta actele prin autoritatea respectivă.

Dumbrăveni, la 26 Martie 1941.

Primar:

General V. Magda 32 (1-1)

Secretar:
Baldi

Parohia din jos a Blajului.

Aviz

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 13 Aprilie 1941 ora 1^a a. m. se va ține licitație pu- Tipografia Seminarului Blaj.

blică pentru arendarea grădini proprietatea situată în Blaj lângă dl. Anuşca. Licitatia se ține în localul băncii „Patria” Blaj.

Cei ce doresc să participe la licitație, vor fi oferite la scris Oficiului parohial, iar licitația va începe verbală după deschiderea plicurilor.

Curatoatul bisericesc al parohiei din Jos. 29 (1-2)

Primăria comunei Valchid, jud. Târnava Mare

Nr. 177/1941

Publicațiune

Primăria comunei Valchid dă în arendă publică cu oferte închise 2 debitori de be spirtoase — fără — local propriu — pe termen de 3 ani începând cu data aprobării licitației.

Licitatia se va ține la Administrația Financiară de Constatare Târnava Mare în Sighișoara, în ziua de 30 Aprilie 1941, orele 11.

Prețul de strigare lei: 3000, treimi de 1 (un) leu. Garanția provizorie 5%, care se va întregi de către adjudecător.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria Valchid.

Ofertanții trebuie să prezinte la licitație provăzute de lege.

În caz de nereușită la prima licitație, a doua se va ține în același local și oră în ziua de 14 Mai 1941.

Valchid, 22 Martie 1941

Primar.

Kinsler Georg 30 (1-1)

Corpul Portărilor Tribunalul Dumbrăveni

Nr. 286/1940

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație baza deciziei Nr. G. 1905/1940 a judecătoriei Dumbrăveni în favorul reclamantului Corneliu T. bășan avocat, Dumbrăveni, pentru încasarea creș de 1436 lei, bani și acc. se fixează termen de plată pe ziua de 8 Aprilie 1941 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Sântioana la dom. urm. No. C. 138 unde vor viade prin licitațiune publică judiciară 1 casă de fier rachieu, 1 cadă din lemn, 3 st. lemne și în valoare de 3900 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare vir Dumbrăveni, la 14 Martie 1941.

27 (1-1)

Indescifrabil, portă

Corpul Portărilor Tribunalul Dumbrăveni

Nr. 461/1939

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație baza deciziei Nr. G. 2937/1939 a judecătoriei Dicioșmărtin în favorul reclamantului Corneliu T. bășan avocat din Dumbrăveni pentru încasarea creș de 3696 lei, bani și acc. se fixează termen de plată pe ziua de 7 Aprilie 1941 orele ... p. m. la fața locului în comuna Velj la dom. urm. No. C. 181 unde se vinde prin licitațiune publică judiciară 1 car, 1 coteț, 20 ferdele grâu și altele în valoare de 1200 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare vir Dumbrăveni, la 14 Martie 1941.

28 (1-1)

Indescifrabil, portă

De vânzare,

o mașină cu tractor, prețul 200 lei la STAN MUREȘAN din com. OHABA-SECAȘ.

31 (1-1)

S. A. Generală de Industrie și Comerț din Dicioșmărtin sub lichidare conf. deciziei Tribunalului Târnava Mare

Secția firmelor Nr. Faoc. 578/1940

CONVOACARE

S. A. Generală de Industrie și Comerț din Dicioșmărtin va ține adunarea generală ordinară în ziua de 25 Aprilie 1941, ora 11 a. m. în localul Băncii Rale de Credit S. A. din Dicioșmărtin, cu următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea dării de seamă, bilanțul închis la 31 Decembrie 1940.

2. Descărcarea Consiliului de administrație și Comitetului de Cenzori pe gestiunea anului 1940.

3. Eventuale propuneri.

Dicioșmărtin, la 27 Martie 1941.